

۲۰۱۸/۰۷/۱۳

شیر محمد ساپی

اولین نسل بشر در چین پدیدار شد!

گزارش نتایج تحقیقات دانشمندان، ابزارهای باستانی ای را در چین پیدا کردند، که در نوع خود رکورد محسوب می شوند. این ابزارها گویای آن هستند که اولین نمایندگان نسل ما در این منطقه آسیایی بیش از دو میلیون سال قبل سکونت گزیده اند.

"رابین دنل" از پوهنتون اکستر بریتانیا می گوید: «کشف ما می گوید که اکنون ما باید آن زمانی را بررسی کنیم که اولین نمایندگان نسل ما به افریقا نفوذ کرده و پراکنده شدن در زمین را آغاز کردند.»

سه سال پیش دانشمندان، پس از حفاری متوجه جمجمه بسیار قدیمی انسان و سایر حیوانات در آن شدند و همچنین ۱۰۰ ابزار کار پیدا کردند. اکثر این ابزارها تقریباً ۱,۵ میلیون سال پیش ساخته شده اند. در عین حال سن برخی از آنها بالا تر از ۲ میلیون سال تخمین زده شد.

"رابین دنل" و همکارانش طی حفاری هایی که در مرکز چین و در منطقه ای با نام شنچن انجام دادند، مشخص کردند که به احتمال زیاد خیلی قبل تر از آنچه تصور می شود ظاهر شده اند. در اینجا طی ۳ میلیون سال رسوبات بزرگ، شن و ماسه فشرده و خاک رس توسط آب رودخانه "خوانه" به اینجا آورده شده اند. (گزارش اسپوتنیک)

داستان حیات بخش ۱۴ (آخرین یادداشت "ناصر پورپیرار")

کوچ جمعی حیوانات از قطب جدید به استوای قدیم که مامن بومی آن ها بود، عوارضی را پدید آورد که سرنوشت حیات زمینی را تعیین کرد.

تمام حیوانات برگ خوار و عظیم الجثه که در مسیر تایگاه درختی برای تغذیه نمی یافتند، سرانجام محکوم به مرگ گروهی شدند که اینک اجساد دسته جمعی آن ها را به خصوص در چین و نوار و مدار قرینه آن، حول کره زمین می یابیم.

در این میان گروهی از بوزینه ها که در گذر از هیمالایا ناتوان بودند و در میان علف های زمین به میزان کم خواری خود ولیمه می یافتند، در پشت یخچال های بلند هیمالایا ناگزیر به توقف شدند.

شرایط جدید جغرافیایی آنان دیگر درختانی نبود که از آن بالا روند و به عنوان منبع تغذیه یا پناهگاه یا حوزه دفاع و تولید مثل از آن استفاده کنند.

دیگر پناهگاه قبلی آنان برای تولید مثل در اختیار شان نبود. برای دفاع و یافتن خوراک باید دوردست را می پابیدند و ساخت مسکنی را تجربه می کردند که در ذهن آنان سابقه ای ثبت شده نداشت.

به تدریج استخوان بندی این حیوان از حالت قوزدار به حالت استند (ایستاده) درآمد. و هنگامی که این پروسه تکمیل شد، به معنای پیدایش موجودی بود که برای نخستین بار در طبیعت جانوری، صاحب دو ابزار آزاد شد که در غریزه او برنامه ریزی قبلی برای استفاده از آن وجود نداشت.

به این معنی که در اثر دوری دست و پا از هم صاحب دو دست شد که به اختیار خود در باره آن تصمیم می گرفت. این دست ها در غریزه قبلی وسیله استقرار در میان درختان بود و ممدکار دویدن او که در اثر ایستادن و در نتیجه دوری دست و پا از هم آزاد شده بود.

اینک این جانور جدید بیرون از غریزه و به اختیار خود در باره این ابزار تصمیم می گرفت و به این ترتیب اولین گام انسان شدن آغاز شد.

به کار بردن این ابزار جدید به صورت اختیاری آن انسانی را ساخت که با دست های آزاد شده خود هر اراده ای را محقق می کرد. اراده ای که از حمل پاره ای سنگ و پرتاب آن حاصل شده بود.

چنین می توان تصور کرد که موجود جدید ما برای به کار بردن دست های آزاد شده مدت ها تفکر را تجربه کرده است و توان این دو ابزار تازه به دست آمده را سنجیده است. انسان امروز حاصل تفکری است که اندک اندک رو به توسعه رفته است.

چقدر این انسان با ظهور انسان قرآن شباهت دارد. و این همان «انسانی» است که خداوند متعال در طول زمان مشغول تربیت و آموزش او بوده است. (۲۵ فروردین (حمل) ۱۳۹۴ . **حق و صبر** تاملی در بنیان تاریخ ایران)

